

Rob De Nijs, Roman

Rob de Nijs

Roman

Liefde is niet voor mij
Als je weg wilt ga dan maar gauw
ik had gehoopt dat ik tot rust kwam bij jouw
maar misschien is het waar wat je zei
jij bent het niet voor mij
Jij had die warmte waar ik zo van hou
maar d'r is veel meer wat verloren ging met jou
'k wilde geloven en dat is voorbij
liefde is niet voor mij
liefde is niet voor mij
Ik ken mijzelf niet ik was altijd heel koel
nu zit ik zomaar met veel te veel gevoel
vergeet mijn zwakte en laat me weer vrij
jij was het niet voor mij
liefde was niet voor mij
niets gewonnen en niets kwijt
niets wat ik jouw verwijt
ik leef maar met de dag
ik heb jouw sporen uitgewist
je spullen in een kist
wie had dat ooit gedacht
ik hou mijn hart vast als ik jouw weer zie
ik hou mijn hart vast als ik jouw weer zie
s'avonds hoor ik nog jouw stem
geeft niet met wie ik ben
want ik ben nog steeds van jouw
maar jij die alles van me wist
weet niet hoe ik je mis
hoeveel 'k nog van je hou
ik hou mijn hart vast als ik jouw weer zie
ik hou mijn hart vast als ik jouw weer zie
ik hou mijn hart vast als ik jouw weer zie
Ik geloof in jou
't Spoor van de sleur is bekend
aan de eentonigheid raak je gewend
't is anders nu jij bij me bent oh ja
ik geloof in jou
ik reed het geluk steeds voorbij
maar jij trok aan de noodrem voor mij
ik sta daar met jou ik ben vrij oh ja
ik geloof in jou
ik dacht altijd dat het wel redelijk ging
maar werd ik wakker in het holst van de nacht
dan zag 'k mezelf in een lege coup
van een trein waarop geen sterveling wacht
ik reed het geluk steeds voorbij
maar jij trok aan de noodrem voor mij
ik sta daar met jou ik ben vrij oh ja
en ik geloof in jou
ik dacht altijd dat het wel redelijk ging
maar werd ik wakker in het holst van de nacht
dan zag 'k mezelf in een lege coup
van een trein waarop geen sterveling wacht
van een stil en vergeten station
voert een nevelig pad naar de zon
onzeker maar ik kijk niet meer om oh nee
want ik geloof in jou
Als je slaapt
als je slaapt kan ik uren naar je kijken
ik heb jouw dan zo ademloos lief
zo ver weg dat geen mens je kan bereiken
droom van mij alsjeblieft
nu zie ik met het maanlicht op ons beiden

schaduw daar waar de eenzaamheid wacht
woorden die 'k overdag niet goed kan vinden
fluister ik elke nacht
jouw hand even op de mijne
mijn stem als jij het niet meer weet
wij zijn vriendjes voor het leven
en daarna
maar voor nu wil ik nachtwacht over jouw zijn
voel ik zelfs iets voor eeuwige trouw
elke dag elke toekomst ieder einde
droom maar ik hou van jou
als je slaapt kan ik uren naar je kijken
ik heb jouw dan zo mateloos lief
zo dichtbij maar geen mens kan je bereiken
droom alsjeblieft van mij
droom alsjeblieft van mij
'N beetje meer
vriendin van mij lieve vriendin
ze begrijpen me nooit als ik zo begin
vriendin ik weet het ook niet goed
hoe je 'n vriend die 'n vrouw is nou noemen moet
en niemand gelooft me maar toch is het waar
we hebben nog nooit iets gehad met elkaar
vriendin van mij je bent altijd weer
alleen een vriendin met een beetje meer
ik was met een stel mensen in de stad
er was een dame bij waar ik wel trek in had
we zaten met z'n allen op een terras
ik vertelde haar net hoe leuk ze was
en toen sprong jij ineens op m'n schoot
de tafel ging om de verwarring was groot
jij begon me geweldig te zoenen
het bier zat iedereen in haren en schoenen
vriendin van mij daar was je weer
lieve vriendin met een beetje meer
ik zat onder jouw en onder het bier
die lekkere dame had geen plezier
'Hypocriet ! je had niets met haar
jullie zitten de hele tijd aan elkaar'
vriendin van mij je maakt het weer
je zei mij net dat beetje meer
maar jij was degene die wel iets deed
toen de rest mij mooi de straat op smeed
ik ging kapot 'k was zover heen
ze dachten die redt het wel alleen
natuurlijk iemand met zoveel verdriet
dat is zo leuk gezelschap niet
en dan heb ik ook nog te horen gekregen
stel je niet aan je kan er best tegen
je deed me in bad je deed me in bed
de ochtend daarna heb je koffie gezet
'k sliep in je armen die ene keer
toen was je net dat beetje meer
wat jullie niet snappen is natuurlijk weer
dat er vriendjes zijn en een beetje meer
vriendjes en soms een klein beetje meer
en soms een heel klein beetje meer
Voor 'n ander
liefde is wat je voelt voor een ander
die ineens zoveel meer is voor jouw
dat heel gewone ineens verlicht
je vindt je dromen in een gezicht
dat is misschien wat liefde is
liefde is wat je haast niet kunt noemen
als je weet dat je kwetsbaar mag zijn

niet langer eenzaam voorbij de schijn
en durven wennen aan samen zijn
dat is misschien wat liefde is
niet langer eenzaam voorbij de schijn
en durven wennen aan samen zijn
wie zal het zeggen
wie weet precies wat liefde is
Blijf je bij mij
ik werd vijftien jaar die zomer
dat mijn ouders gingen reizen
ik zou op het huis gaan passen
natuurlijk moest ik me bewijzen
en het was of het vanzelf ging
toen ik jouw heb meegenomen
in het westen werd de hemel
violet boven de duinen
en er viel een vreemde stilte
over dennenbos en tuinen
en ik zag iets in je ogen
dat me zo onzeker maakte
en we keken naar beneden
en jouw hand lag in de mijne
net als duizend jaar geleden en je vroeg
blijf je bij mij
wanneer het donker wordt
eerst was alles even prachtig
maar daar leer je gauw aan wennen
en jij bleef niet lang het meisje
dat ik graag had leren kennen
nu komt steeds meer koude argwaan
en meer afstand in je ogen
je gezicht verliest het zachte
en je mond verteerde bogen
en we hebben op een avond
voor het eerst gemeen geslagen
en daarna was het stilte
vol onuitgesproken vragen
blijf je bij mij
wanneer het donker wordt
misschien komt er eens een zomer
dat we over alles heen zijn
misschien voor ons beide samen
misschien zullen we alleen zijn
maar we zullen elkaar kennen
en ons weten aan te passen
ongelukkig of gelukkig hoe dan ook
als we weer onder de hemel staan
dan is het bij ons afscheid
of we blijven samen doorgaan
en dan is het ook voor altijd
maar we weten wat we deden
en jouw hand ligt in de mijne
net als duizend jaar geleden
blijf je bij mij
wanneer het donker wordt
Laat me niet alleen
laat me niet alleen toe vergeet de strijd
toe vergeet de nijd laat me niet alleen
en die domme tijd vol van misverstand
ach vergeten want het was verspilde tijd
hoe vaak hebben wij met een snijdend woord
ons geluk vermoord kom dat is voorbij
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen

lief ik zoek voor jou in 't stof van de wegen
de paarden van regen de paarden van dauw
ik zal heel m'n leven werken zonder rust
om jouw licht en lust goud en goed te geven
ik sticht een gebied waar de liefde droomt
waar de liefde loont waar jouw wil geschiedt
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen ik bedenk voor jou
woorden rood en blauw taal voor jouw alleen
en met warme mond zeggen wij elkaar
eens was er een paar
dat zichzelf weer vond
ook vertel ik jou van de koning die
stierf van nostalgie hunkerend naar jou
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
want uit een vulkaan die was uitgeblust
breekt zich na wat rust toch het vuur weer aan
en op oude grond ziet men vaak het graan
heel wat hoger staan dan op verse grond
het wit mint het zwart zwakheid mint de kracht
dat licht mint de nacht mijn hart mint jou wacht
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen nee ik huil niet meer
nee ik spreek niet meer want ik wil alleen
horen hoe je praat kijken hoe je lacht
weten hoe je zacht door de kamer gaat
nee ik vraag niet meer ik wil je schaduw zijn
ik wil je voetstap zijn ik wil je adem zijn
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
Bo
Bo
ze zeggen dat jij eenzaam bent
h Bo
ik heb je nauwelijks gekend
je was nooit bang alleen te zijn
maar wat nu
ben je echt vergeten waar ik ben
Bo
ik was zo blij dat jij bestond
want jij
jij geloofde dat ik alles kon
je zei je maakt het zonder mij
naar de top
liever zat ik met jou aan de grond
(refrein:)
als ik van jou zing
dan is het toch met iets van ach misschien
h h Bo
ik mis je meer dan ooit
en wat er fout ging
we waren veel te jong om dat te zien
h h BO
ouder werd ik nooit
Bo
ik woon weer net als jij alleen
't was mooi
maar ook die nieuwe vlam verdween

ik was een dromer en een clown
volgens haar
Bo kom terug we horen bij elkaar
(refrein)
ik was een dromer en een clown
is dat waar
Bo kom terug we horen bij elkaar
Enz.
'N schaduw
ze weet dat hij
haar hart misbruikt
maar als hij gaat
dan slaapt ze met zijn hemd
omdat dat naar hem ruikt
soms blijft hij weg
wat zijn ze vrij
maar zij zit thuis
want uitgaan vindt ze niets
zonder hem erbij
en ze kijkt om zich heen
ze is veel meer dan alleen
ze is z'n schaduw en zijn helft
maar hij verdwijnt
en waar blijft zij dan zelf
ze voelt dat hij
haar zo vergeet
ze wacht en wacht
met opgestoken haar
omdat dat hem iets deed
nog vaak denkt zij
aan hoe het was
maar op een dag
gooit zij z'n foto weg
en pakt opeens haar tas
en het geeft niet waarheen
ze is veel liever alleen
ze is geen schaduw en geen helft
maar zo veel meer
verborgen in zichzelf
en het geeft niet waarheen
ze is veel liever alleen
ze is geen schaduw en geen helft
maar zo veel meer
verborgen in zichzelf
ze geeft weer om zichzelf
ze is geen schaduw en geen helft
maar zo veel meer
gevonden in zichzelf
ze houd weer van zichzelf
Na 't feest
op 't grasveld in de regen
liggen sporen van 't feest
lege flessen vuile tafels ach
het is te gek geweest
ik lig op iemands kussen
op een drank- en as-tapijt
want als er al een bed is hier
dan is het toch niet vrij
en ik denk meisje
meisje waar ben je naar toe
meisje zie je niet wat je me doet
wat zou je zeggen als ik na dit feest
bij je aanwip en je vraag
h hoe heet je
en wat doe je vandaag

de kaarsen en de lampion
zijn stuk en uit en nat
maar gisteravond wezen ze
de plek aan waar ze zat
en ik met al m'n praatjes
wist geen woorden meer voor haar
maar wat ik deed en waar ik keek
ik voelde zij is daar
en ik dacht meisje
meisje waar ga je naar toe
meisje zie je niet wat je me doet
wat zou je zeggen als ik heel erg diep
in je glaasje kijk en vraag
h hoe heet je
en wat doe je vandaag
en murengrijze ochtend
in dit uitgefeeste huis
er wacht geen mens op mij
en zij heeft zij wel iemand thuis
ik zoek mijn autosleutels
en ik trek mijn laarzen aan
vanochtend heb ik voor het eerst
een echte reden op te staan
wat zou je zeggen als ik bij 't ontbijt
uit je eitje kruip en vraag
h hoe heet je
en wat doe je vandaag
h hoe heet je
en wat doe je vandaag
L.A.T.
twee uur s'nachts
de deur sluit achter jou
ik blaas de kaarsen uit
het bed is nog warm
en ruikt naar man en vrouw
en onze plaat draait door
muziek voor twee
heeft plots'ling geen doel
en het speelt in de leegte
die ik voel
m'n hart schreeuwt om jou
ik wou dat je bleef
ik droom maar ik hou m'n mond dicht
ik wacht op jou
en speel dat ik leef
maar zet de klok stil tot jij komt
de tijd stil tot jij komt
en weet dat 't zo
niet langer kan
ik lig op de bank
en ik wacht op de dag
die zinloos naar jou komt
het eerste licht
valt op jouw lege glas
en doet me denken
aan je mond
ik zeg het je niet
zolang we samen zijn
maar jou vrije jongen
heeft n groot geheim
m'n hart schreeuwt om jou
ik wou dat je bleef
ik droom maar ik hou m'n mond dicht
ik wacht op jou
en speel dat ik leef

maar zet de klok stil tot jij komt
de tijd stil tot jij komt
en weet dat 't zo
niet langer kan
ik zet de klok stil tot jij komt
de tijd stil tot jij komt
en weet dat 't zo
niet langer kan
Voor Robbert
wat moet jij met wijze raad
in de lente van je leven
wie weet hoe het verder gaat
'k heb zoveel aan jou te geven
maar je slaapt nog en je droomt
van de hemel die jij kent
dus ik vraag zolang aan God
die weet wat jij voor mij betekent
spaar hem elke lange nacht
elke angst die ik gekend heb
zeg hem dat er iemand wacht
iemand die hem overeind helpt
neem hem nooit de dromen af
die ook ik als jongen had
en geef hem alles wat u gaf
telkens als ik daarom bad
en m'n dagen in de zon
al m'n zorgeloze zomers
toen ik elke kant op kon
en de regen nog moest komen
zijn voor m'n zoon net als de dag
waarop hij weet waarvoor hij leeft
en dat ondanks bitt're kou
elke winter toch ook zin heeft